

едра, хубава жена съ лѣнивъ сладенъ вървежъ, който привличаше мжжетѣ. Бѣше си спестила, дори, и нѣкоя пара, но сама не знаеше, защо ѝ сж пари, освенъ за премѣни, и да праща сегисъ-тогизъ на се-стра си. Понѣкога, когато биваше сама нощемъ, нѣкаква тегота я натискаше, ставаше ѝ мжно, безъ да разбира защо, спомняше си една пѣстра басмена рокличка съ която ходеше въ плетачницата, и заплакваше. На другия день това минаваше и отново се занизваха день по день.

Въ коридора задрѣнкава звѣнецъ, затропватъ ситни стѣпки, отварятъ се врати. Мислитѣ на Тинка се откъсватъ. Идваха гости въ хотела, и Ленчето, другата камериерка, която пристигаше отъ съседния градъ за панаира, или когато се случеше повече работа — ги посрѣщаше. Смѣшно момиче бѣше това Ленче! Съ черна, кжса надъ коленетѣ рокля и жилести крака, които приличаха на бутилки съ много тѣсни уста, винаги обути въ черни копринени чорапи. Тя имаше съвсемъ тънко кръстче, и съ панделка на голѣмата си рошава, съ оску-